

Straffelovs § 156, medens Flertallet, 4 Medlemmer, mener, at en saadan Bestemmelse ikke bør optages. Da der var Uenighed i Kommissionen, var det naturligt, forekom det mig, at spørge Kirkeministeriet — det vilde det maaske have været alligevel, men i hvert Fald, da der nu var Uenighed, var det naturligt at spørge Kirkeministeriet, hvorledes dette saa paa Spørgsmaalet. Kirkeministeriet sendte Justitsministeriets Forespørgsel til Sjællands Biskop til Erklæring.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg efter Opfordring oplæse Biskoppens Svar, for saa vidt angaar denne Paragraf — det er noget længere, men Resten af det vedrører andre Paragraffer, som ikke har været diskuteret. Sjællands Biskop udtaler: „Angaaende § 134 A, der er foreslaaet af et Mindretal, ser jeg vel, at der fra juridisk Side kan gøres forskellige Betragtninger gældende, men jeg mener, at naar der spørges om, hvilket Synspunkt der fra Kirkens Side bør lægges Vægt paa, saa maa det blive Flertallets, og jeg kan for mit Vedkommende ganske tiltræde Flertallets Motivering til nævnte Paragrafs Udeladelse.“ Flertallets Motivering var som tidligere fremhævet den, at „hvor paa dette Omraade Grænserne for Ytringsfrihed overtrædes paa usømmelig Maade, er den Fordømmelse, der finder Udtryk i den offentlige Menings Dom, en langt mere effektiv og langt naturligere Reaktion end Andenelse af Straf“.

Kirkeministeriet, som altsaa udtaler sig samtidig med, at det oversender Biskoppens Erklæring til Justitsministeriet, skriver følgende: „I Anledning heraf“ — det refererer sig ogsaa til flere andre Udtalelser — „skal man ved hoslagt at fremsende en Afskrift af den af Biskoppen over Københavns Stift afgivne Erklæring af 16. forrige Maaned tjenstlig meddele Justitsministeriet til Underretning, at man kan henholde sig til det i denne Erklæring udtalte.“

Derefter lod jeg altsaa være, i Overensstemmelse med min egen Opfattelse, der ikke er dikteret af nogen Art af Uvillie hverken mod Religion eller religiøse Følelser, at beskytte denne Følelse gennem en Straffelovparagraf.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sank efter at have beskæftiget sig med Blasfemi ned til Kvaksalveri og fik jo Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Kritikken over Lovforslagets § 193. Det er muligt, at Lovforslagets § 193 gaar for vidt — det tør jeg ikke benægte, jeg

er ikke selv saa indtaget i Lægernes Fagforening efter de Udslag, den har givet sig overfor den Virksomhed, jeg hidtil har haft, at jeg skulde ønske at skærpe eller yderligere beskytte Lægemonopolet. Det er slet ikke af Hensyn til Lægerne, at § 193 er kommet ind, det er af Hensyn til Befolkningen. Det er altsaa muligt, at § 193 gaar noget for vidt, men det er sikkert, at de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Svend Nielsen ikke gaar nær vidt nok. Det synes jeg nu imidlertid, at jeg vil overlade Udvalget at diskutere, idet jeg haaber, at det maa lykkes Udvalget, selv om det noget nær vil være en uløselig Opgave, at faa de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Svend Nielsen vendt over imod en mere østlig Betragtning end den, de paa dette Omraade har gjort gældende.

Det ærede Medlem Hr. Rytter har jo Krav paa et særligt Afsnit. Dette ærede Medlem har, forekommer det mig, visse Ejendommeligheder som Debattør, Ejendommeligheder, som ogsaa kom til Syne i det ærede Medlems Udtalelser i Eftermiddags. Med den fredsmeligste, den mest vennelselige Stemme maner det ærede Medlem indtrængende sin Modstander — in casu, som ved saa mange tidligere Lejligheder, undertegnede — til altid at holde sig til Sagen og til at vaage nøje over aldrig at blive illoyal i sin Gengivelse af det ærede Medlems Argumenter. Denne Grundopfattelse forhindrede lige saa lidt i Dag som ved visse tidligere Lejligheder det samme ærede Medlem i under Diskussionen om Straffeloven at faa anbragt forskellige smaa Bemærkninger, som han udenfor denne Sal selv vilde have kaldt for Giftigheder, som intet havde med Lovforslaget at gøre. Jeg skal nævne Udtalelserne om Berning-Sagen, hvorefter dette Lovforslag kunde være gennemført paa een Dag... (Rytter: Naa, to Dage!). Var det paa to Dage? (Rytter: Nej!). Ja, det er jo muligt, hvis Folketingets 81 Medlemmer altsaa vilde bøje sig for de 46, at man saa kunde faa ikke alene dette, men en hel Række Lovforslag gennemført meget hurtigt. Det ærede Medlem gjorde derefter forskellige Bemærkninger om Sterilisation, som der heller ikke var nogen Grund til at gøre under Behandlingen af dette Lovforslag, eftersom vi er enige herom.

Men Formaalet med disse Bemærkninger var vel at vise den Interesse, med hvilken det ærede Medlem altid følger de Udtalelser, der fremkommer i Interviews fra mig, en Interesse, som næsten forfølger det ærede Medlem. Det ærede Medlem